

**CLUB DE LECTURA
LA CRISÀLIDE**

Biblioteca Joan Oliva i Milà

Pl. de la Vila, 13
08800 Vilanova i la Geltrú
Tel 93 893 20 39
b.vilanovag.jo@diba.cat

Horari Biblioteca:

Dilluns, dimecres, dijous i divendres de 10 a 20 h
Dimarts de 16 a 20 h
Dissabtes de 10 a 14 h i de 16 a 20 h

Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

BIBLIOTECA JOAN OLIVA I MILÀ

Un dimecres al mes, de les 17.30 fins a les 19.00 h

El conte de la serventa

Margaret Atwood

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

Xarxa de
Biblioteques Municipals
VILANOVA I LA GELTRÚ

L'autora

Margaret Atwood (Ottawa, 1939). El 1957, va començar els seus estudis universitaris de filologia anglesa a la Universitat de Toronto, en la qual es va llicenciar el 1961, iniciant la tardor d'aquell any els estudis de postgrau a Radcliffe College, que aleshores era un institució femenina associada a la Universitat de Harvard.

Va obtenir un màster en aquesta universitat, i inicià l'activitat docent a la Universitat de la Colúmbia Britànica el 1965. Posteriorment, fou professora de filologia anglesa a la Universitat Sir George Williams de Mont-real (1967-1968), Universitat d'Alberta (1969-1979), Universitat York de Toronto (1971-1972) i la Universitat de Nova York.

Fou vicepresidenta del Sindicat d'Escriptors del Canadà des del 1980 i va col·laborar a la fundació del centre canadenc de parla anglesa del PEN Club International. Actualment té més de quinze títols *honoris causa* i està inclosa en el passeig de la Fama del Canadà des del 2001. És també membre de la Royal Society del Canadà i de l'Orde del Canadà i des de 1988 és membre honorària de l'Acadèmia Americana de les Arts i les Ciències.

Atwood ha escrit novel·les de diferents gèneres i també llibres de poemes; també va escriure guions per a la televisió com ***The Servant Girl*** (1974) i ***Days of the Rebels: 1815-1840*** (1977). Normalment, es descriu com una escriptora feminista. El 1966, va obtenir el Governor's General's Award per l'obra ***The Circle Game***, amb la qual es va guanyar una gran reputació com a poeta. El 1969, va publicar ***The Edible Woman***, en què es va fer eco de la marginació social de la dona. ***Procedures for Underground*** (1970) i ***The Journals of Susana Moodie*** (1970) foren els seus següents llibres de poesia. Com a crítica literària, és molt coneguda per la seva obra ***Survival: A Thematic Guide to Canadian Literature*** (1972), que va ser definida com el llibre més sorprenent escrit sobre literatura canadenc. La novel·la que majors èxits va recollir fou ***El conte de la serventa***, ***The Handmaid's Tale*** (1985), guardonada amb el Governor's General's Award, el Los Angeles Times Prize, l'Arthur C. Clarke Award for Science Fiction i el Commonwealth Literary Prize, i va ser nominada al Booker Prize del Regne Unit i al Ritz-Paris-Hemingway Prize (París). És una utopia negativa ambientada en una societat de dretes monoteïsta situada en un abocador nuclear, l'antic Boston. Aquesta novel·la es va adaptar al cinema i també se'n realitzà una òpera, i darrerament una exitosa sèrie de TV a HBO, guardonada amb nombrosos Emmys.

Ha rebut el Premi Booker els anys 2000 per ***The Blind Assassin*** i el 2019 per ***The Testaments***.

El juny del 2008, fou guardonada amb el Premi Príncep d'Astúries de les Lletres per la "seva visió compromesa i crítica del món i la societat contemporània, mentre revela una extraordinària sensibilitat en la seva abundant producció poètica, gènere que conrea amb mestratge". El 2009, edicions Bromera va publicar en català ***L'any del diluvi***, l'obra més brillant i enginyosa de Margaret Atwood i que posa de manifest el seu compromís amb

l'entorn, car fa una reflexió al voltant d'una hipotètica societat futura devastada per la impunitat de l'acció humana.

L'obra

El conte de la serventa s'insereix en el subgènere de les distòpies. Com en els millors exemples del gènere (des de *Fahrenheit 451*, passant per *Un món feliç* o *1984*), aquesta novel·la en el fons ens parla del moment present. És un clam, una veu d'alarma, no del que pot passar, sinó del que ja està passant.

A les acaballes del segle, en canvi, Atwood va veure l'amenaça del totalitarisme en el fanatisme de la revolta dels aiatol·làs a l'Iran, per un costat, i també en el l'orgull del gran imperi americà, els Estats Units. De la simbiosi entre aquestes dues idees neix el context del llibre. Per a preservar les essències pàtries i el propi futur de l'espècie humana, i després d'una sèrie de convulsions polítiques tremendes, emergeix als Estats Units una nova classe dirigent ultraconservadora que, fonamentant-se estrictament en la lectura de les Sagrades Escriitures, implantarà una mena de xaria ultracristiana.

En aquest nou ordre, el paper de la dona queda relegat, supeditat, al de l'home. Pràcticament s'instaura una mena de societat de castes, on les dones fèrtils ocupen l'escalafó més baix, malgrat comptar amb l'atenció més exclusiva, per part de tots. Fins i tot perden el seu nom autèntic en favor d'un humiliant patronímic que fa referència a l'home del qual són propietat. És la despersonalització més absoluta. Elles, aquestes serventes del títol de la novel·la, són el contenidor del bé més preuat del món: els fills. La funció última (i aquí única) de les dones. Són tan poques les que poden donar a llum que cal aprofitar-les al màxim. Literalment. D'aquesta manera, s'institucionalitza un sistema refinadament civilitzat per ocultar el que no deixa de ser un procés ritual de violacions en massa, perfectament legalitzades, perfectament admeses, perfectament consentides.

Llegida avui, quaranta anys després d'ésser escrita, és ben evident que la situació de la dona, a Occident almenys, no s'assembla a la descrita en aquesta ficció. Tampoc la situació geopolítica fa preveure els esdeveniments que van dur a aquell estat d'excepció. Però també és cert, com diu la història, que hi ha canvis que pocs veuen a venir, i portem uns anys assistint impassibles a retallades de drets i llibertats fonamentals en països suposadament democràtics (sense anar més lluny, al nostre). I si...? (Ressenya de Daniel Genís, a *El Biblionauta*)